

op, ellers vilde jeg gerne gøre det; men han siger bl. a., at han „maa hævde, at det Hvide Sande paa 40 Meters Bredde, der nu er Tale om, er saare vidt forskellig fra det Hvide Sande, hvorom Striden tidligere stod“, og deri har han jo ganske Ret. Han siger, at en Sikring paa 40 Meters Bredde er en god Begyndelse til, ja, er jo næsten den fuldstændige Lukning; han kan derfor ikke indse, at der egentlig risikeres noget ved, at Kommissionsforslaget følges, tror derfor ogsaa, at Rigsdagen vedtager det. Og videre siger han — det maa jeg maaske have Lov til at oplæse: „Og jeg tør nok sige, at ingen her i Skjærnaa-Deltaet ønsker at vende tilbage til de gamle Udløbsforhold, under hvilke man var og i Fremtiden vil blive alt for afhængig af en Sandpumpers tilfældige Arbejde. Og mærkeligt, om Rigsdagen valgte denne i Længden meget kostbare Udvej. Kostbar paa Grund af den lange Rende ned til Nymindogab. En Rende, der stadig maa opmudres. Ved Kommissionsforslagets, nu ogsaa Regeringsforslagets, Vedtagelse er der dog en ikke helt ringe Mulighed for, at Spørgsmaalet: „Ringkøbing Fjords Udløb“ endelig er løst“. Altsaa, denne Mand, som gentagne Gange har været Ordfører for de Anskuelse, der næres af det saakaldte Sydparti, erklærer nu, at han gerne vil se, at man vedtager Forslaget om at befæste Hvide Sande og mindst af alt vil se, at man gaar tilbage til de gamle Forhold og aabner Udløbet ved Nymindogab.

Flertallet har ogsaa henvist til, at medens man havde Sandpumperen liggende ved Nymindogab, var der ingen Ting i Vejen med Udløbsforholdene, og man henviser i saa Henseende til et Svar fra Vandbygningsvæsenet, der findes i Betænkningen, og hvor Vandbygningsvæsenet siger: „Saavidt det kan ses her, indgik der ingen Klager fra Landbruget over Oversvømmelser ved den sydlige og mest udsatte Del af Fjorden i de Aar, „Nymindogab“ laa ved Nymindogab; saadanne Klager ses i øvrigt heller ikke at være indløbne efter den Tid indtil Aabningen af Udløbet ved Hvide Sande“. Det, Vandbygningsvæsenet siger her, er, at saavidt det kan ses her, det vil altsaa sige, i Vandbygningsvæsenets Papirer, er der ikke forekommet nogen Klager; men det er vitterligt for alle, at der er kommet Klager ogsaa i den Tid, Sandpumpeskibet „Nymindogab“ laa ved Nymindogab. Og naar man vil paastaa, at Forholdene vare ideelle, da Sandpumpeskibet laa ved Ny-

mindogab, at da var der ingen Tilsanding o. s. v., er det ogsaa ganske urigtigt. Læser man de Bilag, der findes i Betænkningen, vil man se, at netop i de Aar, Sandpumperen „Nymindogab“ laa stationeret der, har Nymindogab lukket sig gentagne Gange. Man vil endogsaa se, at det en Gang har været lukket helt eller delvis i et Tidsrum paa indtil 34 Dage, fra først i August til hen i September. Tænk Dem blot, mine Herrer, at det havde været lukket helt eller delvis i 34 Dage en Maaned før, i Højbjergningstiden, og at der samtidig var kommet stærk Nedbør! Saa skulde De have set, at der var sket Skade derovre paa de udstrakte Arealer for Beløb, der vilde gaa op i Hundrede Tusinder. Af Tabellen i Betænkningen vil man se, at i Aarene fra 1899 og til Udløbet af 1905 eller Begyndelsen af 1906, altsaa i det Tidsrum, „Nymindogab“ laa dernede, har Løbet gentagne Gange været tilsandet, saa den Paastand, at naar Sandpumperen ligger der og arbejder der, ere Forholdene ideelle og have de været ideelle, den er ingenlunde rigtig. Det viser sig, at en Sandpumper kan ikke holde Løbet aabent. Det vil en Gang imellem sande til og holde sig tilsandet i Uger eller Maaneder. Saa kan Sandpumperen selvfølgelig arbejde sig igennem og paa ny arbejde sig et Løb ud til Havet; men man kan ikke undgaa periodiske Tilsandinger. Imod saadanne vil man være mere sikker ved Hvide Sande.

Jeg har jo tidligere peget paa den Fordel, det vil være for Fiskeriet at følge Kommissionens Forslag. Jeg vil ogsaa for Fiskeriets Skyld finde det meget betænkeligt, om man nu virkelig gaar til at lukke. Man vil derved fuldstændig ødelægge Fiskeriet i Ringkøbing Fjord for en længere Aarrække. Fiskerne derovre mene, at det vil vare en Menneskealder, inden Fiskeriet bliver bragt op blot til den Højde, det havde før Aabningen af Hvide Sande. Fiskeriinspektøren har overfor Udvalget udtalt, at han troede ikke paa, at det vilde vare saa længe; han mente kun, det vilde vare indtil 6 Aar, inden man fik det Ferskvandsfiskeri igen, som man havde før Aabningen ved Hvide Sande. Men selv 6 Aar er dog en betydelig Tid, i hvilken store Værdier ville tabes. Det er klart, at hvis man nu lukker ved Hvide Sande, dør Saltvandsfiskene ud, og vi faa Ferskvandsfik igen; men det vil tage en Aarrække, inden de gro op, og selv om man faar det Fiskeri, man havde tidligere, vil man dog kun kunne have omtrent Halv-